

Křížlice

Jednou z mnoha akcí, které jsme o prázdninách zažili byl pobyt dětí a mládeže v Křížlicích, v druhém srpnovém týdnu. Ačkoli byl náš pobyt provázen desívkami zprávami záplavách, dá se říct, že celkovou atmosféru to nijak nenarušilo.

Kvůli nepřetržitým deštům jsme byli odkázáni na prostory tamější řady, kde se přes den převážně tvořilo. Každý si vylosoval něčí jméno a během pobytu měl za úkol vyrobit té osobě nějaký dárek. Pracovali jsme s korálky, bavlnkami, učili se drátkovat kamínky, skládali origami a kreslili. Třetí den, když se počasi umoudřilo, se dostalo na sportování a taky jsme si udělali výlet na Rezek.

Ráno a večer jsme se scházeli v klubovně nad obrazy z Křížové cesty Ježíše Krista. Každá dvojice mládežníků s vybrala jeden výjev a představila ho ostatním. Večer jsme zůstávali v klubovně a hráli hry, každý den jinak tematicky zaměřené. Od seznamování, přes téma finance, zvuky pralesa až k závěrečnému večeru, který vyústil do noční hry. Na každém stanovišti byla dvojice se svým obrazem děti plnily úkoly a odpovídaly na otázky s ním souvisejícími. Na poslední večer bylo také tradičně připraveno mládežnické divadlo, tentokrát „O šipkové jířince“.

Celý pobyt se velmi vydařil, je to skvělé, že se tam sešla taková otevřená společnost, která se dokázala vzájemně respektovat a společně strávit pěkný týden.

Kromě Křížlic jsme s mládeží navštívili naše přátele v Holandsku - v Zaandamu, podnikli jsme mnohé akce na faře, jako třeba grilování, přespání, hraní volejbalu a státní víkend plný muziky na hudebním festivalu v Jimramově.

E+S Svobodovy

Jak jsme jeli do Holandska...

Všedno začalo první červnový pátek. Vlastně bych měla napsat: „Před několika lety se potkali dva faráři...“ Ale to by byl příběh přeshňující možnosti tohoto sborového dopisu.

Takže 5. července jsme se v časných ranních hodinách naložili i se svými zavazadly do několika aut a vydali se směrem Zaandam- Holandsko. Ojizžděla jsem v očekávání dobrých věcí. Byla to moje první návštěva této země větrných mlýnů. Těšile jsem se na setkání přáteli z Holandska, ale i na společně strávené chvíle s lidmi z našeho sboru. Moje očekávání byla v mnohém naplněna. Holandsko je krásná země plná zeleně a květin. Čechům se může zdát trochu placatá (stáli jsme na nejvyšším bodě Friska, který je 11 m nad mořem). Ale zato se tam výborně jezdí na kole. Holandsko je země farem a nekonečných pastvin.

Tři dny jsme na jedné takové farmě ve Frisku stanovali a jezdili po blízkém i vzdálenějším okolí. Holandsko je země svobodných lidí. Jsou vděční za to, že některé z nich můžou znát.

Naši přátelé pro nás připravili nabídnutý program, v němž si mohli své najít opravdu každý.

Milovníci umění se mohli radovat z návštěvy Rijksmuzea v Amsterdamu nebo měšty v Zaandamu. Sportová si přišli na své při korbálu nebo zblávnání překážkové dráhy v lesoparku Twiske. Lidé vědecky založení byli jistě nadšení objevem věječ vlejnec tura nebo při návštěvě expozice v národním parku. Hračkové si mohli vyzkoušet své kombinační dovednosti při stavění stánů na farmě (což vůbec nebyl snadný úkol). Celý týden uběhl jako voda. Takže jsme se ani nenechali a balili jsme na cestu domů. Dá-li Pán, za rok se setkáme u nás v Čechách.

Marcela Friedlové

Adresa sboru
J. Karafiáta 15928601 Čáslav
tel. 327/312851; 0607/917686
bankovní spojení 0442090349/0800, Čs. spořitelna

sborový dopis

českoobratského
evangelického
sboru

v Čáslavi

říjen 2002

Pokoj i lásku a víru od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

Vám Všem přeje staršovstvo sboru

Vítej

Tuhle mi přibyl do domácnosti jeden elektronický přístroj. Když jsem ho zapnul, napsal mi na své obrazovce Welcome. „Vítej“. Neprojev il přitom žádné pohnutí. Maličko sice předl, ale jaksi nezúčastněně.

A já? Jestli jsem cítil pohnutí já? No... Spíš překv apení. *On mě v íta? Já jsem tu přece doma! On je jen nějaký Panasonic, z dalekého Japonska.* Ale maličko pohnutí možná bylo také, přiznávám. To „Vítej“ mě dostane skoro vždycky. Aspoň trochu.

„Vítej“ jsem stejně jako Vy slyšel a vnímal v íckrát. Kdo všechno mi ho řekl? Defilé postav a tváří...
Vzpomínky...
Užijte si jich. (Nemusíte hned číst dál).

Někdy to „Vítej“ bylo asi jen zdvořilostní. Ale někdy... jsem mu opravdu věřil. Kdo všechno mi ho řekl tak, aby ch tomu mohl věřit? Jaké to bylo? Dobré!!

Pokračování ze str. 1

Tak Welcome! „Vítej“ ... Když mi to někdo řekne, dá najevo, to je dobře. Kdybych mu mohl víc věřit. Kdybych ho hned nezapomínal. Kdybych ho pokládal častěji, kdybych ho viděl na každé „obrazovce“, na mnoha tvářích... Kdyby ... Kdyby se „Vítej!“ stalo trvalým!

Vzpomněl jsem si na vyprávění přítele, který byl v Davosu v jednom evangelickém sboru při křtu, a tam křestní poselství zaznělo právě tak: „**Vítej. Jsi vítán.**“ „Jsi vítán. Chtěný. Máš dveře otevřené. Nemusíš o sebe bojovat. Nemusíš bojovat své místo, uznání a přijetí. Nebojuješ s nepřizní. Jsi vítán. Chci být s tebou a mám z tebe radost. To ať zůstane v životě a nad životem toho dítěte...“ Kdo to tam říkal? Místní farářka. Dá se jí to věřit? A zůstane to opravdu „viseť“ nad celým životem toho dítěte – člověka...?

„Vítej“ – to může a snad i má říkat kdokoli, každý. Japonci to naučili i Panasonic. Ale opravdu „právem“, věrohodně, definitivně a dobře to může říkat jen ten, „kdo je tu opravdu doma“ a kdo nepotřebuje prvně a tolik uslyšet to „Vítej“ pro sebe. Kdo je to? Já ne. Vy taky ne.
Bůh!

Kde se to Boží „Welcome“ dá uslyšet, uvidět, potkat?
V Ježíši Kristu. On to říkal najednou na obě strany – Bohu a lidem také a „beze zbytku“, bez podmínek.
V bibli na spoustě míst. Začtěte se. Žalmy, evangelia...
Snad při *bohoslužbách*. Přijďte.
Odvozené v očích člověka, který vám to také s láskou a z lásky říká, dává najevo. A pak vlastně všude jinde... Skoro všude. Dívejte se. Poslouchejte je. Přijímejte je.
Pak to „Vítej!“ budete moci vracet druhým lidem a bude se dít na světě „pokoj“.

Vítej.

P. Jun

Hospodaření sboru

- Přiložená složka je na **salár** („církvní daň“, nebo lépe „Váš dar sboru“). Váš dar je velmi potřeba, protože sbor se jaksí nedokáže vymanit z finančních potíží (má už druhý rok stále prázdný účet a dluh 70 000,- u Synodní rady na personálním fondu). Složka v žádném případě není upomínkou!
- Podařilo se pořídit ozvučovací zařízení do kostela
- Plánovaná oprava střechy bašty se neuskutečnila (v Programu regenerace městských památkových zón nebylo pro náš sbor dost peněz)
- Ještě na podzim se pokusíme o nejnnutnější opravu střechy kostela (svépomocí)
- S pomocí Diakonie Marta jsme vylepšili interiér presbytery (kde se schází děti, mládeži dospělí k biblickým hodinám).

Program života sboru

- **bohoslužby** – neděle 9.00
- bohoslužby v Bousově – první neděle 10.30
- biblická hodina – středa 17.00
- děti – pondělí 16.15
- mládež – pátek nebo sobota v 17.00 (dle dohody, inf. na tel. 607/917686 nebo 777/201108)
- střední generace – úterý 19.30
- biblická hodina Třemošnice – 2.čtvrtek 17.00 (v létě v 18.00)
- biblická hodina Horky – 2. nebo 3. středa v 19.00
- biblická hodina Vinaře – 4. středa 19.30
- staršovstvo – první středu v měsíci v 19.00

Připravujeme:

- 13.10. slavnost díkůvzdání za žně s Večeří Páně
- v říjnu by několik bratří a sester z našeho sboru mělo navštívit český sbor v Rumunsku v Peregú Mare
- chtěli bychom nabídnout bratřím a sestrám, kteří by chtěli přicházet na bohoslužby či jiná setkání, svoz auty
- je možné zakoupit zpěvník písní (nejen pro mládež) Svítá za cenu 240,- (ve sboru je objednávkový list)

víte, že

- náš sbor má péči Ivana Klinského internetové stránky? Adresa je: www.sweb.cz/evangelici.caslav nebo www.jdi.na/ccecaslav. Jsou na ní některé informace o sboru a pěkné fotografie. Můžete ji doporučit známým.

ze seniorátu:

- 13.10 instalace nové farářky Hynky Šusterové v Přelouči
- 16.11. proběhne zasedání konventu (volit se bude senior, náměstek seniora, náměstek seniorátního kurátora, prvního a druhého náhradník SV z řad kazatelů)
- v seniorátu přibylí tři faráři: Hana Šusterová v Přelouči, Hynek Šuster v Semtěši, Lukáš Ondra v Chocni

Diakonie Marta

Svou činnost pro děti s postižením koná už deset let.

Neteší se právě příznivým podmínkám – podpora státu vzdor stále rostoucím nákladům na provoz neroste, naopak je každým rokem krácena. K tomu ještě byl letos přijat velmi kontroverzní a špatně připravený zákon O církvích, který položil zásadní otázník nad dalším pokračování práce Diakonie. Přesto se práce Marty daří a pokračuje dál.

Ve vánočním dopise si budete moci přečíst podrobnější příspěvek bratra ředitele D.Šourka.